

(Даниїла, 6:6-28)

Спасителю наш, поблагослови нас на вивчення Твого Слова. Амінь.

Дорогі друзі, ми продовжуємо вивчати книгу пророка Даниїла. 6-ий розділ, вивчення якого ми розпочали минулого разу, розповідає нам про те, що Дарій поставив Даниїла найстаршим серед усіх урядовців.

Даниїл жив чесно і праведно. Так що ревниві заздрісники не могли нічого знайти ані в його характері, ані в минулому його житті, в чому можна було б його звинуватити. Багато можновладців бажали, аби Даниїл жив та діяв трохи інакше. По суті, це можна сказати навіть взагалі про все людство.

В наш час дитина Божа має вести таке життя, аби всі звинувачення, що будуть винесені проти неї, виявилися б неправдою. Друзі мої! Ми не можемо заборонити іншим людям говорити про нас. Але ми можемо жити таким життям, щоб їхні розмови про нас були неправдою. Святий апостол Павло наказує всім віруючим: "Щоб ви були бездоганними та щирими дітьми Божими, невинними серед лукавого та розпусного роду, серед якого ви сяєте, немов світила в світі" /Флп.2:15/. Ось особисте свідчення святого апостола Павла: "Тому я пильно дбаю про те, щоб завжди мати чисту совість перед Богом і людьми" /Дії 24:16/. Іншими словами, апостол Павло міг спокійно спати вночі - його чиста совість не мучила його. Такою повинна бути кожна віруюча людина. Хтось сказав, що чистою совістю може похвалитися лише Всемогутній Бог.

"Тоді ці люди сказали: "Ми не знайдемо на цього Даниїла жодної причини, якщо не знайдемо проти нього в законі його Бога"

/Дан.6:6/.

Дійсно, Даниїл був суттєво відмінним від усіх інших людей; адже Сам Всевишній Бог зробив Своїх людей відмінними від інших. Коли ще юнаком Даниїл потрапив до царського палацу Навуходоносора в якості невільника, він попросив для себе й своїх друзів іншу їжу. З цього моменту життя Даниїла відрізняється від життя інших царевих слуг, і це було добре відомо його заздрісникам. А тому вони вирішили: "Якщо ми можемо знайти щось несправедне в цій людині, ми маємо знайти це в його релігії". Коли вони казали про "несправедне", вони мали на думці його якусь провину, в якій його можна було б звинуватити перед царем. Як розуміли ці інтригани, єдиним вразливим місцем Даниїла була його релігія. Тут ми маємо саме той випадок, коли праведність та добродетель Даниїла виставляється заздрісниками в злому, нечестивому вигляді. Вони добре знали, що Даниїл є щиро відданим та вірним

Небесному Богу й залежить від Нього. Його спілкування з Всевишнім Богом за допомогою молитов було добре відомим. Через це ревниві заздрісники вирішили спровокувати конфлікт між царем та релігією Даниїла. Читаємо в Книзі:

"Тоді найвищі урядники та ті сатрапи поспішили до царя, і так йому говорили: "Царю Дарію, живи навіки! Нарадилися всі найвищі урядники царства, заступники та сатрапи, радники та під сатрапи встановити царську постанову та видати заборону, щоб аж до тридцяти день кожен, хто буде просити яке прохання від якого-небудь бога чи людини, крім тебе, о царю, був укинтий в яму для левів"

/Дан.6:7,8/.

Треба визнати, що задум ревливих урядників, сатрапів та їхніх радників був дуже тонкий та хитрий. Цар Дарій був доброю людиною. Це засвідчують вчені-історики, про це, немає сумніву, говорить Книга пророка Даниїла. Однак Дарій мав слабе, вразливе місце – а хто з нас його не має? – це було його марнолюбство, він досить легко піддавався лестошам.

Одна з трагедій сучасного світу полягає в тому, що вельми багато християн, а особливо заможних та багатих, прислухаються лише до таких церковних діячів, котрі улещують їх та вихваляють. Я переконаний, що проповідники не повинні вдаватися до лестошів багатіям, аби ті надавали фінансову підтримку церкві: Всемогутній Бог Сам заговорить до серця людини, якщо Він забажає підтримки парафії.

Дуже давно я відкрив, що я зовсім не такий поганий, як твердять мої вороги, і не такий хороший, як кажуть мої друзі. Завжди існує небезпека забути про реальний стан речей, піддавшись солодким лестошам. Своїм студентам в духовній семінарії я казав: "Друзі мої! Немає абсолютно ніякого значення, який ви насправді проповідник – хороший чи поганий. Не має значення, чи є ваша церква багатою, чи ні. Всевишній Бог завжди направить до вас якусь чудову людину, що захоплюватиметься вашими проповідями і говоритиме вам, що ви визначний проповідник. Вона підійде до вас після того, як ви закінчили, цілком можливо, найбільш невдалу проповідь у світі, і скаже: "Пастирю, я думаю, ви – великий, визначний проповідник!" Справді, дуже приємно мати таких чудових людей, що підбадьорюватимуть вас в такий спосіб. Але, друзі мої, не йміть віри їхнім словам! Вірити їхнім словам небезпечно!"

Отже, ревниві заздрісники почали улещувати царя Дарія і він не встояв проти їхніх лестошів. Дарій-мідянин, вірогідно, подумав: "О, це справді грандіозно!" Він видав наказ, а його радники уклали й проголосили іменем царя закон. Цар Дарій підніс себе до рівня божества, і відтепер

всі людські молитви мали бути звернені лише до нього.
Урядники й сатрапи говорять цареві:

"Тож учини, царю, таку заборону й підпиши наказ, аби був він незмінний за законом мідян та персів, щоб не міг би бути відмінений. І підписав цар Дарій наказ із заборonoю"

/Дан.6:9,10/.

Даниїлові заздрісники вправно скористувалися слабким місцем царя Дарія. І ось тепер цар видав цей наказ та підписав його, отож відтепер його не можна ані змінити, ані відмінити. Навіть сам цар Мідії та Персії не має змоги змінити цей наказ після його оголошення. Такий розвиток подій ставить Даниїла у вельми скрутне становище.

МОЛИТВА ДАНИЇЛА ТА ЗВИНУВАЧЕННЯ ЙОГО САТРАПАМИ ТА УРЯДНИКАМИ

Читаємо далі в Книзі:

"А Даниїл, коли довідався, що підписано такий наказ, пішов до свого дому; а були в його верхній кімнаті вікна відчинені навпроти Єрусалиму, і він тричі на день припадав навколішки й молився та хвалив свого Бога, як це він був робив звичайно й перед тим"

/Дан.6:11/.

Шановні слухачі! Зверніть увагу на те, як прореагував Даниїл на цей новий царський закон. Нічого зухвалого й нахабного не було в його діях, коли він відчиняв ці вікна – він робив це протягом багатьох років. Він не став приховувати те, що звик робити. Він не почав перелякано зачиняти вікна й шукати компромісний вихід з цього становища. Ні! Даниїл ніяк не змінив свого ставлення до молитов до Всевишнього Бога.

Я хочу підкреслити, що Даниїл падав на коліна, коли молився Всемогутньому Богу. Часто виникає питання, якою має бути поза людини під час молитви. Відверто кажучи, я не вважаю важливим, в якій саме позі перебуває людина під час молитви. Великий французький письменник Віктор Гюго казав, що душа людини часто опиняється на колінах незалежно від пози тіла. Положення духа людини – ось що насамперед важливо. Однак, якщо ти, мій друже, бажаєш вибрати позу для моління, можна і опуститися на коліна, як тут сказано.

Зверніть увагу, шановні слухачі, що Даниїл молився в напрямку Єрусалима. Саме до рідного краю було спрямоване життя Даниїла, й він не мав абсолютно ніякого наміру змінювати його бодай через наказ царя Дарія. Тогочасні Божі люди, перебуваючи на великій відстані від єрусалимського храму, мали звичай молитися, обернувшись обличчям в напрямку на священний храм. Проте сьогодні жоден напрямок під час молитви не вважається кращим за інші. Адже наш Господь і Спаситель Ісус Христос сказав: "...не на горі цій, і не в

Єрусалимі будете поклонятись Отцеві... Бог є Дух, і ті, що поклоняються Йому, повинні поклонятися в дусі та в істині" /Ін.4:21,24/. Читаємо далі в Книзі:

"Тоді ті люди прийшли покvapно й знайшли Даниїла, що молився й блавав свого Бога"

/Дан.6:12/.

Отже, заздрісники терпеливо очікували, що робитиме Даниїл. І вони дочекалися своєї нагоди. Адже Даниїл мав відомі їм звички, і вони були певні, що він не зрадить своїм переконанням. Що тепер зробили ревниві заздрісники?

"Відразу прийшли вони до царя та й почали говорити про царську заборону: "Чи ж не підписав ти заборону, яка кожного, хто протягом тридцятьох днів молитиметься до котрогось бога або людини, крім тебе, царю, велить вкинути в яму для левів?" Цар у відповідь сказав: "Це річ певна, за законом мідян та персів, що не може бути відмінено". Тоді ті відповіли, мовивши до царя: "Даниїл, що з полонених синів юдейських, не зважає ні на тебе, царю, ні на заборону, яку ти підписав, лише тричі на день приносить свою молитву". Почувши про те, цар вельми засмутився й задумав врятувати Даниїла; аж до заходу сонця вживав він заходів, щоб його врятувати"

/Дан.6:13-15/.

Ці люди доповіли цареві, що Даниїл не виконує царський наказ: перед відчиненими вікнами він молився, ставши обличчям до Єрусалима. Повірте мені, ця новина дуже засмутила царя. Дарій не спроможний змінити свій власний наказ; проте Навуходоносор міг таке зробити. Цей факт свідчить про погіршення цього царства відносно попереднього. Читаємо далі:

"Але ті люди прийшли покvapливо до царя й сказали йому: "Знай, царю, що за мідянським та перським законом ніяка заборона й наказ, що видав цар, не можуть бути змінені"

/Дан.6:16/.

Таким чином, Даниїла мають вкинути в яму з левами, і цар нічим не може йому допомогти.

ПРОТИ ВОЛІ ДАРІЯ ДАНИЇЛА ВКИДАЮТЬ В ЯМУ З ЛЕВАМИ

"Тоді цар звелів привести Даниїла і вкинути його в яму для левів. Заговорив цар і мовив до Даниїла: "Бог твій, якому ти постійно служиш, хай тебе визволить"

/Дан.6:17/.

Я переконаний, що цар Дарій не вірив у те, що говорив Даниїлу. Це були тільки наполовину щирі слова: сьогодні ми часто чуємо такі побажання. Ми часто говоримо: "Не хвилюйся, Всевишній Бог потурбується про тебе". Однак, якби ми самі опинилися в такому скрутному становищі, ми б не стали

покладати великих надій на Бога. Такі вже ми люди. Цар Дарій, однак, чимало знав про Даниїла. Дарію було відомо, що Небесний Бог, якому поклоняється Даниїл, є Всемогутній та Всевладний, і Він може спасти Даниїла. Дарій бачив вірність та відданість Даниїла своєму Богові. Свідчення та пояснення Даниїла в розпусному царському дворі двох світових імперій були справжнім чудом. Його скромне праведне життя в той час було могутнім свідченням спасительної милості небесного Бога. Читаємо в книзі далі:

"І принесений був один камінь, і був покладений на отвір ями, а цар запечатав її своєю печаткою та печаткою своїх вельмож, що не буде змінена Даниїлова справа"

/Дан.6:18/.

Отже, згідно з царським наказом, Даниїл був вкинутий в яму до левів, де він провів цілу ніч. Отвір ями закрили великим каменем, а цар опечатав його. Леви в ямі були лютими дикими звірами; не слід думати, що то були старі немічні беззубі тварини.

Розповідають про одного чоловіка, що влаштувався на роботу в зоопарк. Якось йому наказали увійти в клітку з левами та нагодувати їх. Цей чоловік категорично відмовився. Інший робітник спробував був заспокоїти його і сказав: "Ти знаєш, в цих старих тварин зовсім немає зубів!" Новачок відповів: "Так, я помітив це. Але й своїми беззубими деснами леви можуть заподіяти мені смерть!"

Але в ямі, куди було вкинуто Даниїла, були люті зубаті звірі. Проте, як виявилось, цієї ночі це було найбільш безпечне місце для Даниїла. Я вважаю, що Даниїл добре виспався в цій ямі. Цікаво зазначити, що цар Дарій був більше стурбований та занепокоєний, ніж Даниїл, і, вірогідно, перебував у більшій небезпеці, ніж Даниїл.

ЗАХИСТ ДАНИЇЛА В ЛЕВОВІЙ ЯМІ ТА СПАСІННЯ З НЕЇ

Читаємо в Книзі:

"Тоді цар пішов до свого палацу, і провів ніч у пості, і до нього не впроваджено наложниці, а сон його утік від нього"

/Дан.6:19/.

Цар Дарій не міг заснути всю ніч, однак Даниїл міцно спав, опинившись в левовій ямі! Дарій провів безсонну ніч, розмірковуючи про долю Даниїла. Далі сказано в Книзі:

"Того часу цар устав за зірниці на світанку, і в поспіху пішов до лев'ячої ями. А як цар наближався до ями, до Даниїла, то кликнув сумним голосом. Цар заговорив та й сказав до Даниїла: "Даниїле, слуго Бога Живого, чи твій Бог, Якому ти завжди служиш, міг урятувати тебе від левів?"

/Дан.6:20,21/.

Мені не відомо, чи сподівався цар Дарій почути відповідь Даниїла, проте Даниїл відповів йому:

"Тоді Даниїл заговорив із царем: "Царю, навіки живи! Мій Бог послав Свого Ангола, і позамикав пащі левів, і вони не скоїли мені ніякої шкоди, бо Він визнав мене невинним перед Собою, та й перед тобою, царю, я не вчинив нічого злого"

/Дан.6:22,23/.

"О, царю, навіки живи!" - ввічливо та шанобливо привітав Даниїл царя Дарія. Даниїл неначе запитує царя: "Чи добре ти спав вночі, царю?" Звичайно, цар мав тяжку безсонну ніч, але Даниїл спав міцно й спокійно.

Очевидно, Даниїла було врятовано в той самий спосіб, як і його трьох друзів у вогняній печі. Очевидно, Даниїлові надійшло підтвердження, що Всемогутній Бог може спасти і спасе його. "Божий ангел" - це, напевне, Той, Кого побачив Навуходоносор в палаючій вогнем печі - ще не втілений в людське тіло Ісус Христос. Далі сказано в книзі:

"Тоді цар сильно зрадив, і сказав вивести Даниїла з ями. І Даниїл був виведений з ями, і жодної шкоди не знайдено на ньому, бо він вірував у Бога свого"

/Дан.6:24/.

Царю Дарію подобався Даниїл, він поважав і любив його, а тому дуже зрадив, побачивши Даниїла живим і неушкодженим. Даниїл був спасений вірою. Святе Письмо говорить: "...вірою перемагали царства, чинили праведність, одержували обітниці, закривали пащі левам" /Євр.11:33/. Ось, що сталося потім:

"І сказав цар, і привели тих мужів, що донесли на Даниїла, і їх повкидали до лев'ячої ями, їхніх дітей та їхніх жінок. І вони не сягнули ще до дна ями, як леви вже похапали їх, і потрошили всі їхні кості"

/Дан.6:25/.

Підлий задум ворогів Даниїла було розкрито. Разом зі своїми рідними вони потрапили до лев'ячої ями. І відразу виявилася лютя та ненажерливість хижих звірів.

ЗВЕЛИЧЕННЯ ДАНИЇЛА, НОВИЙ НАКАЗ ДАРІЯ

Далі пророк Даниїл свідчить:

"Після того цар Дарій написав до всіх народів, племен та язиків, що живуть по всій землі: "Нехай мир вам примножиться! Від мене дається наказ, щоб по всіх околицях мого царства боялись і тремтіли перед Богом Даниїла, бо Він - Бог живий і перебуває повіки, і царство Його не занепаде ніколи, і влада Його кінця не матиме, Він визволяє і спасає, Він творить знаки та чуда на небі й на землі; Він спас Даниїла з левиних лап."

/Дан.6:26-28/.

І далі читаємо в Книзі:

"І добре велося цьому Даниїлові за царювання Дарія і за царювання Кіра перського"

/Дан.6:29/.

Відтепер становище Даниїла було надійним та безпечним. Так закінчується суто історична частина Книги пророка Даниїла. Далі розпочинається наступна частина, в якій головним чином викладені видіння та пророцтва. Але про це – в нашій наступній радіопередачі. До нових зустрічей в ефірі.